

[Holger Larsen.]

der kan føre Bevis for“ — og saa kommer Betingelserne — „at han i de sidst forløbne 3 Aar ikke har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbreds-betingelserne for at optages som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse....“.

Man skal altsaa kunne bevise, at man i de sidste 3 Aar — altsaa ikke af Hensyn til Alder, men af Hensyn til Helbreds-betingelser — ikke har kunnet optages i en anerkendt Sygekasse, og det kan med en Smule Velvillie næsten samtlige Aldersrentenydere gøre; naar de er over 65 Aar, er deres Helbred næsten altid saa vaklende, at det ikke vil være vanskeligt for dem at faa en Lægeattest for, at de ikke i de sidste 3 Aar har opfyldt de Helbreds-betingelser, som Sygekasserne stiller for Optagelse af Medlemmer. Men hvad vil det sige? Det vil sige, at Kommunerne kan henvise en hel Del af deres Aldersrentenydere, de syge af dem, til Fattiglovens § 63, 2det Stykke. Og hvilke Konsekvenser vil det igen faa? Der staar i en senere Paragraf, at denne Hjælp dog ikke maa overstige den Hjælp, der ydes Invalidder. Nu ydes der som bekendt Invaliderne 540 Kr. — d. v. s. det kommer man over til i Løbet af et Par Aar —, men hvis vi nu regner med den største Sum, som nogen Invalid faar, nemlig 800 Kr., saa vil det altsaa sige, at Kommunerne gennem Fattiglovens § 63, 2det Stykke, vil kunne give et Ægtepar, som begge er Invalidder, og som altsaa begge er i Stand til at skaffe Bevis for, at de i de sidste 3 Aar ikke har kunnet blive optaget i en Sygekasse, en Understøttelse paa 1 200 Kr. Dermed falder deres Aldersrente bort, og den højtærede Indenrigsminister har saaledes ført denne Familie bort fra Aldersrenteloven og over til Fattigloven. Men jeg skulde dog mene, at det aldrig har været Rigsdagens Mening, at det skulde ske. Selvfølgelig er det en Hjælp uden Fattighjælps Virkninger, men alligevel har det en vis Betydning, ja, endog en meget stor Betydning for den gamle at kunne sige: Jeg er Aldersrentenyder, i Stedet for at skulle sige: Jeg er fattigunderstøttet, selv om denne Understøttelse ikke har Fattighjælps Virkninger. Men efter den højtærede Indenrigsministers Fortolkning vil vedkommende herefter være fattigunderstøttet.

Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister af disse Eksempler vil kunne se, at den Lov, han har gennemført, er saaledes, at de gamle herefter vil komme til

at leve under langt daarligere Kaar i alle de Kommuner, hvor Kommuneraadene ikke har været saa opfindsomme som i de Kommuner, jeg her har nævnt. Og det er jo kun ganske enkelte, der er kommet til min Kundskab, der er sikkert mange andre Kommuner i Landet, hvor akkurat det samme eller noget lignende foregaar. Jeg kan i denne Forbindelse ikke lade være med at mindes Finland, Forbudets Land. Man siger jo, at Forbudets Tryk avler Modtryk, saaledes at det ligefrem bliver drevet som en Sport at overtræde Lovene, i Finland er det Enkeltpersoner, der gør det, men her i Landet er det de offentlige Institutioner, Kommunalraadene, som er kommet ud i et Arbejde — ganske vist ikke af ond Villie, kun af god Villie — med at overtræde de Bestemmelser, der gælder overfor de gamle Aldersrentenydere, som ellers ikke vil kunne hjælpes tilstrækkeligt. Jeg kan i denne Forbindelse ikke lade være at mindes „Tronprædikenen“ og Pastor Rosendals Ord om Lazarus og den rige. Lazarus-Typen var afskaffet blandt de aldersrentenydende her hjemme, men den højtærede Indenrigsminister har Æren af at have indført den igen. Jeg vægrer mig ved at tro, at den højtærede Indenrigsminister kan faa dette høje Ting til at følge ham ud paa de vilde Veje. Jeg vægrer mig ved det, fordi jeg ved, at der er Folk i denne Sal, ogsaa indenfor Venstre, som maa være af en ganske anden Opfattelse. Jeg beklager, at den højtærede Kirkeminister gik, for jeg er saa overbevist om, at han vilde staa op og følge Pastor Rosendal og de københavnske Præster, som mødte frem sidste Aar. Jeg er saa overbevist derom, fordi den højtærede Kirkeminister i Sommer har været ude at tale i Landet, ved hvilken Lejlighed den højtærede Minister sagde: Det gælder om i saadanne svære Tider som dem, vi er inde i, at holde Arneilden ved lige. Ja, den rige kan sagtens holde Arneilden ved lige, den rige, som har faaet Skat tilbagebetalt, og som har Udsigt til yderligere at faa Skat tilbagebetalt, og som i Forvejen har Penge nok, for ham er det ingen Sag at holde Arneilden ved lige. Men prøv at kige ind i en Aldersrentenyders Hjem nu og se, om der er nogen Arneild, om der er nogen som helst Interesse for Livet. Derfor siger jeg, at jeg efter den Tale, den højtærede Kirkeminister har holdt, er overbevist om, at han vilde mobilisere hele sin Hær og som en anden Absalon drage mod den højtærede Indenrigsminister.

Den højtærede Indenrigsminister af-